

Nr 178.

Av herr **Gustavson m. fl.**, om utbetalning av premier till fiskare för viss trålsill, som fiskas i Nordsjön.

I nionde huvudtitelns punkt 147 anföres följande:

»För utbetalning av premier till fiskare, som deltagit i sillfiske vid Island, har Kungl. Maj:t under åren 1933—1936 ställt vissa belopp till länsstyrelsens i Göteborgs och Bohus län förfogande. Sålunda har Kungl. Maj:t i dylikt syfte *dels* den 9 juni 1933 och den 24 maj 1934 anvisat högst respektive 50 000 kronor och 150 000 kronor att utgå från femte huvudtitelns reservationsanslag till bekämpande av arbetslösheten, *dels* den 12 april 1935 och den 18 september 1936 medgivit, att vad av sistberörda belopp icke tagits i anspråk finge användas för ändamålet även under åren 1935 respektive 1936, *dels ock* sistnämnda dag anvisat ytterligare högst 20 000 kronor att utgå från femte huvudtitelns reservationsanslag till reservarbeten, kontantunderstödsverksamhet m. m. av de medel, som Kungl. Maj:t jämlikt riksdagens medgivande finge använda till främjande av företagsverksamhet.

Till i Sverige hemmahörande fiskefartyg, som under år 1934 idkat sillfiske vid Island, skulle av statsmedel för varje tunna saltad eller kryddad av fiskefartyget fångad islandssill av fullgod beskaffenhet, som av fartyget hemförts till Sverige, eller för varje kvantitet färsk av fartyget fångad islandssill, som åtginge till en tunna ombordsaltad eller kryddad sill och som levererats till svenskt fartyg för saltning eller kryddning ombord å detta, utbetalas premie med

till fartyg, varå fisket bedreves med drivgarn, tre kronor för de första 300, två kronor för de följande 100 och en krona för de följande tunnorna eller däremot svarande kvantitet färsk sill, samt

till fartyg, varå fisket bedreves med snörpvad, tre kronor för de första 1 000, två kronor för de följande 1 000 och en krona för de följande tunnorna eller däremot svarande kvantitet färsk sill. Därest flera fartyg fiskat gemensamt, skulle premien beräknas efter det antal tunnor eller däremot svarande kvantitet, som vid lika fördelning dem emellan av hela fångsten fölle på varje fartyg. Med tunna avsåges fullpackad tunna av vanlig storlek.

För erhållande av premie krävdes, att besättningen å fiskefartyget varit svensk; dock skulle premie utgå i fall, då en utlänning medföljt fartyget för vård av utländsk fiskredskap, som för fiskets bedrivande varit förhyrd, men skulle i sådant fall premie ej utbetalas till denne och premiebeloppet

avkortas med det belopp, som tillkommit honom, därest han varit svensk. Premiebeloppet skulle fördelas mellan fartyg, redskap och besättning efter samma grunder som följdes i fråga om fördelning av inkomsten av fisket. Därest utlänning, på sätt nyss sagts, medföljt fartyget, skulle andelarna beräknas så som om denne varit svensk och premiebeloppet utgått oavkortat. Premiebeloppet skulle utbetalas till fiskefartygets befälhavare, som hade att vederbörligen styrka sig vara berättigad till dess lyftande och ansvara för beloppets fördelning enligt nyss angivna grunder. Ansökan om premie skulle ingivas till länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, som hade att ombesörja utbetalningen av premier.

På länsstyrelsen skulle ankomma att meddela de närmare bestämmelser i ämnet, vilka befunnas erforderliga.»

Under eftersommaren 1945 upptogo svenska fiskare trålfiske efter sill i Nordsjön å den s. k. fladengrund. Den sill som fiskades å fladengrund var av prima beskaffenhet och röntte en stor efterfrågan. Inom loppet av några veckor var det i det närmaste ett par hundra motor- och ångtrålare, som sökte sig till detta fiskevatten för att bedriva sillfiske.

Sillen fördes i stort sett hem i färskt tillstånd, men under de sista veckorna togo många fiskelag tunnor och salt med sig och stupsaltade sillen ombord ute på fiskeplatsen. Man kan utgå ifrån att den sill, som saltas eller kryddas ute på fiskeplatsen medan den är i färskt tillstånd, blir den bäst beredda varan, och det ligger ett stort värde i att råvaran beredes skyndsammast efter det den fiskats; särskilt gäller detta under den varmare årstiden.

För att med framgång kunna driva sitt fiske ha många av våra västkustfiskare måst skaffa sig större båtar och starkare motorer. Härigenom ha möjligheterna för trålfiske efter framför allt sill avsevärt ökats.

Sillfisket har för västkustens fiskarkår under långa tider varit själva huvudfisket jämfört med övriga fisken. Sillfisket vid fladengrund tager sin början vanligtvis i juli månad och fortsätter in i oktober månad. För västkustfiskarnas del är det till stor fördel, om båtarna kunna fördelas på flera olika fisken och om det så kallade fladenfisket kunde fortsättas under de kommande åren. Då det kan befaras, att stora svårigheter komma att möta för avsättning av de svenska fiskefångsterna, kommer fisket vid fladengrund att bli till gagn även för de andra fiskegrenarna.

Under åren 1937 till 1939 importerades av saltad och kryddad eller sockersaltad sill 101,9 milj. kg till ett värde av 29,6 milj. kronor.

Av dessa siffror torde framgå, att i vårt land finnes stort behov av saltad och kryddad sill. Detta behov kan i ganska stor utsträckning fyllas av våra egna fiskare.

För att stimulera våra egna fiskare till att salta och bereda sillen ombord i fiskebåtarna under fiske på Nordsjön bör en premie utgå i enlighet med

vad som varit gällande för premierna av islandssill, och med all sannolikhet skulle behovet av importerad sill kunna minskas och ersättas med av svenska fiskare fångad och ilandförd sill.

Med anledning av vad ovan anförts få vi föreslå,

att sommar- och höstfångad trålsill, som fiskats i Nord-sjön och saltas eller kryddas ombord å svenska fiskebåtar, skall premieras i enlighet med de grunder som gälla för sill, som fiskas och saltas vid Island.

Stockholm den 21 januari 1946.

John Gustavson
i Guntorp.

William Ohlsson.

Karl H. Andersson.

Oscar Mattsson.

Erik Arrhén.